

Hejtman uctil památku válečných veteránů

13. 11. 2008 00:00

[id:7155|autor:Mgr. Langer Jiří|email:jiri.langer@kraj-lbc.info|telefon:485 226 302|mobil:|aktualizace:]

Oslav Dne válečných veteránů se v úterý v Liberci a České Lípě zúčastnil hejtman Libereckého kraje Petr Skokan. Na jedenáctý listopad připadá významný den proto, že v 11. 11. 1918 oficiálně skončila první světová válka. Tehdy totiž rakouský císař Karel I. podepsal abdikací listinu a zároveň opustil Schönbrunnský zámek ve Vídni, takže Rakousko-Uhersko definitivně zaniklo. Osamocené Německo ještě týž den podepsalo příměří v Compiègne, čímž první světová válka definitivně skončila. Slavnostní akt v Liberci pořádala 31. brcho v sále kina Varšava, na níž byla mimo jiné pokřtěna kniha libereckého autora Jana Šebelky *Byl jsem tobruckou krysou* napsaná podle vyprávění válečného hrdiny Stanislava Hněličky, nositele vyznamenání Řádu bílého lva a také

([menší](#)
[rozlišení](#))

Pocty hejtmana, kterou mu Petr Skokan udělil v loňském roce. Poté byl pormínut za účasti režiséra Václava Marhoula film Tobruk. „Den válečných veteránů si u nás buduje tradici od roku 2001, kdy jsme si poprvé v této souvislosti připomněli ideály vlastenectví, cti a statečnosti. 11.listopadu 1918 totiž maršál Foch podepsal v železničním vagónu příměří s poraženým Německem císaře Viléma. Tímto příměřím bylo v konečném důsledku rozhodnuto o ukončení 1. světové války, jednoho z nejkrvavějších a nejstrašnějších konfliktů, jaké kdy lidstvo poznalo.

([menší](#)
[rozlišení](#))

Ačkoliv Den veteránů patří všem veteránům, a to bez rozdílu národnosti, náboženství či pohlaví, rád bych si dnes vzpomněl zvláště na československé vlastence, kteří v obou světových válkách nezištně a bez váhání nasazovali životy za svobodu své vlasti, za obnovení státní suverenity. Bohužel ne vždy byli tito hrdinové oslavováni. V minulosti, za totalitního režimu, který se u nás usadil po celých 40 let, se museli potýkat se závažnými problémy. Zejména vojáci, kteří bojovali na západní frontě ve službách britské armády, se po návratu do vlasti dočkali nemilého přivítání a řada z nich skončila v komunistických kriminálech jako údajní přísluhovači západních mocností. Později byli sice mnozí z nich

([menší](#)

rehabilitováni, ale to nic nemění na tom, jaké křivdy si museli prožít.

rozlišení)

Skloňme se tedy před nimi, před jejich nasazením vlastních životů, kdy bojovali za vlast a bránili hodnoty svobody a demokracie,“ řekl na slavnosti hejtman, který se rovněž přiznal k zájmu o válečné filmy.

“Sám jsem chtěl kdysi hrát v komparsu Svěrákova filmu *Bleděmodrý svět*, ale nepovedlo se,“ doplnil s úsměvem

Jak autor filmu Tobruk Václav Marhoul, tak i autor knihy *Byl jsem tobruckou krysou* Jan Šebelka se shodli, že jejich cílem bylo popsat život obyčejného vojáka.

(menší
rozlišení)

„Veteráni nejsou doceněni a docenováni nebyli. Ale nejde o to, dělat z veteránů pohádkové bytosti, naopak. Lidé musí vidět, že to jsou stejně obyčejní lidé jako oni. Veteráni musí být odbájeni, aby bylo jasné, že to, co dokázali, mohou dokázat i ti, kteří vidí film anebo si přečtou knihu,“ řekl režisér.

Václav Marhoul spolu s Janem Šebelkou, plukovníkem Stanislavem Hněličkou, jenž bojoval u Tobrúku, na Středním východě a v Normandii a na konci druhé světové války mu bylo teprve 23 let, jeho synem Stanislavem mladším a velitelem 31. brchb Miroslavem Knoppem knihu pokřtili.

Památku válečných veteránů a zároveň devadesáté výročí konce první světové války si připomněli lidé také spolu s hejtmanem a představiteli města také na českolipském hřbitově. U pomníků položili věnce. Čestnou salvu během ceremoniálu pak vypálili členové klubu vojenské historie v dobových uniformách.